

PRAKSISOVERSIGT · SKATTERET

Praksisoversigt over befordringsfradrag

Sædvanlig bopæl, dokumentationskrav og samspillet med firmabil og skattefri godtgørelse

Version 3 Opdateret 11. jul. 2026 38 afgørelser · 2008-2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Befordringsfradraget efter [ligningslovens § 9 C](#) giver lønmodtagere et standardiseret fradrag for daglig transport mellem "sædvanlig bopæl" og arbejdsplads, beregnet efter afstand og en årlig kilometertakst fra Skatterådet – uafhængigt af hvilket transportmiddel der faktisk benyttes. Praksis fra Landsskatteretten, byretterne og landsretterne kredser navnlig om tre spørgsmål: hvor skatteyderen har sin "sædvanlige bopæl", når vedkommende har flere boliger eller bor i udlandet; om befordringen rent faktisk har fundet sted i det påståede omfang, særligt ved usædvanligt lange afstande; og hvordan fradraget spiller sammen med skattefri befordringsgodtgørelse efter § 9 B og fri bil efter § 16. Denne oversigt samler de centrale praksismønstre og den seneste lovudvikling, herunder de midlertidige satsforhøjelser for yderkommuner og brændstofprisrelateret kompensation for 2026.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Befordringsfradraget efter § 9 C er standardiseret og uafhængigt af det faktisk anvendte transportmiddel og den faktiske udgift – bortset fra færge- og flytransport, hvor fradraget beregnes som den faktiske, dokumenterede udgift.
- 02** Der er kun fradrag for den del af den daglige befordring, der overstiger 24 km, og satsen halveres for befordring ud over 120 km dagligt, medmindre skatteyderen bor i en udpeget yderkommune eller på en småø.
- 03** Ved tvivl om, hvor skatteyderen har sædvanlig bopæl, afgøres spørgsmålet ud fra en samlet vurdering af, hvor personen har centrum for sine livsinteresser – herunder personlig, social, familie- og boligmæssig tilknytning samt folkeregistrering.
- 04** Det er en grundlæggende betingelse for fradrag, at befordringen faktisk har fundet sted – bevisbyrden herfor påhviler som udgangspunkt skatteyderen selv.
- 05** Ved usædvanligt lange afstande eller andre omstændigheder, der taler imod det selvangivne omfang, skærpes beviskravet, og skatteyderen skal dokumentere eller sandsynliggøre befordringen med f.eks. arbejdsedler, lønsedler, brændstofkvitteringer eller rejsekort.
- 06** Adgang til en alternativ overnatningsmulighed tæt på arbejdspladsen skærper beviskravet yderligere, uanset at skatteyderen hævder ikke at have benyttet den.

- 07** Der kan ikke opnås befodringsfradrag for den strækning, hvor arbejdsgiveren stiller fri befodrning (fri bil eller betalt kollektiv transport) til rådighed, medmindre værdien heraf medregnes til den skattepligtige indkomst, jf. § 9 C, stk. 6 og 7.
- 08** Skattefri befodringsgodtgørelse og ligningsmæssigt befodringsfradrag udelukker som udgangspunkt hinanden for den samme strækning og det samme tidsrum.
- 09** Kørsel mellem sædvanlig bopæl og et arbejdssted i højst 60 arbejdsdage inden for 12 måneder er erhvervsmæssig efter § 9 B og falder uden for § 9 C's anvendelsesområde.
- 10** Personer med kronisk sygdom kan opnå et højere, udokumenteret fradrag efter § 9 D, hvis brugen af egen bil er en nødvendig konsekvens af sygdommen for at kunne varetage arbejdet – ikke blot mere bekvem eller behagelig.
- 11** Ukendskab til fradragsreglerne eller et glemt fradrag udgør som udgangspunkt ikke en 'særlig omstændighed', der berettiger til ekstraordinær genoptagelse efter skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 8.
- 12** Pendlere i 25 udpegede yderkommuner og på 10 småøer får et forhøjet befodringsfradrag, som er midlertidigt forstærket for indkomstårene 2024-2027 og yderligere kompenseret for 2026 som følge af stigende brændstofpriser.

§ 1 Retsgrundlaget og fradragsmekanikken efter § 9 C

Ligningslovens § 9 C, stk. 1, giver adgang til fradrag for befodrning mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads "på grundlag af den normale transportvej ved bilkørsel" efter en kilometertakst, som Skatterådet fastsætter hvert år. Fradraget er dermed standardiseret: det er uden betydning, om skatteyderen faktisk kører i bil, cykler, går eller tager toget – kun hvis geografiske forhold, tidsforbrug og økonomisk rimelighed nødvendiggør færge- eller flytransport, beregnes fradraget i stedet som den faktiske, dokumenterede udgift. [Bekendtgørelse om visse ligningslovsregler m.v. § 2](#) præciserer, at fradraget er betinget af, at skatteyderen over for Skatteforvaltningen oplyser antallet af arbejdsdage og antallet af befodrte kilometer pr. arbejdsdag, og at transportvejen – uanset valg af transportmiddel – altid beregnes ud fra den normale transportvej ved bilkørsel under hensyn til geografiske forhold, tidsforbrug og økonomisk rimelighed.

Fradraget har tre trin: Der gives slet ikke fradrag for de første 24 km af den daglige befodrning, jf. § 9 C, stk. 2. For befodrning fra 25 til og med 120 km ydes fradrag med den fulde kilometertakst, mens der for befodrning herudover kun ydes 50 pct. af taksten, jf. § 9 C, stk. 3. For indkomståret 2026 har Skatterådet fastsat grundsætserne i [bekendtgørelse om Skatterådets satser for 2026 § 1](#): intet fradrag for 0-24 km, 2,28 kr. pr. km for 25-120 km og 1,14 kr. pr. km derover. Skatteyderen med en indkomst under et grundbeløb kan derudover få et lavindkomstillæg på 64 pct. af det almindelige fradrag, jf. § 9 C, stk. 4, som gradvist aftrappes ved stigende indkomst.

For pendlere med sædvanlig bopæl i en af de 25 udpegede yderkommuner (bl.a. Bornholm, Lolland, Langeland, Thisted, Tønder og Ærø) eller på en af de 10 udpegede småøer (bl.a. Bågø, Hjarnø, Orø og Årø) beregnes fradraget for befodrning over 120 km med den fulde takst i stedet for den halverede sats, jf. § 9 C, stk. 3, 3.

pkt. For indkomstårene 2024-2027 er dette fradrag desuden forhøjet med et tillæg på 10,75 pct. af den fulde kilometertakst for befordring over 24 km.

Denne målrettede forstærkning er senest suppleret: ved [lov nr. 616 af 30. juni 2026 om ændring af ligningsloven § 1](#) – trådt i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende primo juli 2026, men med virkning for hele indkomståret 2026 – er kilometertaksten midlertidigt forhøjet som følge af de stigende brændstofpriser: med 0,89 kr. pr. km til og med 120 km, med 0,45 kr. pr. km over 120 km og med 0,98 kr. pr. km for yderkommune- og småø-pendlernes fradrag (nyt [§ 9 C, stk. 3, 5. pkt.](#)). De effektive satser for 2026 er dermed 3,17 kr. pr. km for 25-120 km, 1,59 kr. pr. km over 120 km og 3,26 kr. pr. km for yderkommune- og småø-pendlere over 120 km. Samtidig er loftet for lavindkomstillægget fordoblet fra 15.400 kr. til 30.800 kr. for 2026. Kronebeløb nævnt i ældre afgørelser afspejler derfor ikke de aktuelle satser.

LOV

[Ligningsloven § 9c, stk. 1, 2, 3, 4](#)

§ 2 Sædvanlig bopæl: centrum for livsinteresser

Loven definerer ikke selv "sædvanlig bopæl". Når en skatteyder har flere boliger, eller hvor der i øvrigt er tvivl om bopæls placering, følger det af fast praksis, at spørgsmålet afgøres ud fra en samlet vurdering af, hvor skatteyderen har centrum for sine livsinteresser – herunder personlig, social, familie- og boligmæssig tilknytning, opholdenes hyppighed og folkeregistrering. Østre Landsret formulerede testen præcist i en sag om en mand, der i løbet af et enkelt indkomstår havde haft tre folkeregisteradresser, men gjorde gældende, at hans sædvanlige bopæl hele året var hos kæresten på den adresse, der lå længst fra arbejdspladsen:

"Ligningslovens § 9 C giver mulighed for et standardiseret fradrag for befordring mellem skatteyderens sædvanlige bopæl og arbejdsplads. I tilfælde af tvivl om, hvor skatteyderen har sædvanlig bopæl, foretages efter praksis en vurdering af, hvor personen har centrum for sine livsinteresser. I denne vurdering indgår blandt andet forhold som personlig, social, familie- og boligmæssig tilknytning til stedet, opholdenes hyppighed og tilmelding til folkeregistret."

Landsretten fandt, at skatteyderens skiftende forklaringer var uforenelige med tidligere oplysninger til offentlige myndigheder, og at der ikke forelå objektive bevisdata (f.eks. forbrugsoplysninger eller rejsekortkvitteringer fra det aktuelle år) til støtte for påstanden – hvorfor byrettens frifindelse af Skatteministeriet blev stadfæstet (**SKM2019.226.ØLR**). Samme mønster går igen i en række afgørelser fra Landsskatteretten: I [11-00027](#) blev en klager, der arbejdede fire dage om ugen 155 km fra bopælen, alene godkendt fradrag for det antal ugentlige ture, som Skatteankenævnet fandt sandsynliggjort. I [14-0481420](#) og [13-0183321](#) – sidstnævnte om en agrarøkonom, der hævdede at have sædvanlig bopæl hos sine forældre frem for i sin helårsbolig tæt på arbejdspladsen på en ø – lagde retten afgørende vægt på, hvor skatteyderen faktisk opholdt sig størstedelen af tiden og arbejdede, uanset folkeregisteradressen. I [13-6655638](#) indgik endog en landbrugsretlig bopælspligt i vurderingen af, hvor den sædvanlige bopæl reelt lå.

LOV

[Ligningsloven § 9c, stk. 1](#)

PRAKSIS	Landsskatteretten · Befordringsfradrag – Sædvanlig bopæl – Folkeregisteradresse	10.06.2015
	Landsskatteretten · Afgørelse om fradrag for befordring mellem bopæl og arbejdsplads - Ligningsloven § 9 C	05.11.2014
	Landsskatteretten · Sædvanlig bopæl og befordringsfradrag ved lang afstand og bopælspligt	27.06.2014

Landsskatteretten · Fradrag for befordringsgodtgørelse - lang afstand mellem bopæl og arbejdsplads 15.03.2011
- Ligningslovens § 9 C

§ 3 Skærpet bevisbyrde og dokumentationskrav ved lange afstande

Det er en grundlæggende betingelse for befodringsfradrag, at befodringen faktisk har fundet sted – der gives ikke fradrag for fridage, feriedage, sygedage eller helligdage. Bevisbyrden herfor påhviler som udgangspunkt skatteyderen, og beviskravet skærpes markant, når afstanden mellem bopæl og arbejdsplads er usædvanlig lang. Landsskatteretten har gentagne gange henvist til Højesterets dom **SKM2004.162.HR** som det bærende præjudikat: skatteyderen skal dokumentere eller sandsynliggøre befodringen ved f.eks. arbejdssedler, lønsedler, brændstofkvitteringer eller billetter til offentlig transport. I **08-01741** fik en underviser med 416 km daglig transport medhold i det fulde selvangivne fradrag, fordi det betydelige samlede kørselsomfang og fraværet af alternative overnatningsmuligheder sandsynliggjorde befodringen. Omvendt blev fradrag nægtet i **10-01983**, hvor klageren – trods pendlerkort, vagtplaner og kontoudtog – ikke kunne løfte bevisbyrden, fordi en alternativ overnatningsmulighed hos faderen nær arbejdspladsen yderligere skærpede kravet.

Et gennemgående tema er, at Landsskatteretten accepterer en skønsmæssig, sandsynliggjort opgørelse frem for et matematisk perfekt kørselsregnskab, når de øvrige omstændigheder understøtter forklaringen. I **14-5066807** blev antallet af arbejdsdage skønnet til 218 på baggrund af dokumenteret brændstofforbrug, mens påstået brug af offentlig transport i en delperiode blev afvist som usandsynliggjort. I **16-0435719** fik en assistenttræner i håndbold – med kørsel op til 850 km på en enkelt dag i forbindelse med kampe og "spionvirksomhed" hos modstandere – alligevel skønsmæssigt medhold i et betydeligt fradrag, fordi kampprogram og kørebilag sandsynliggjorde mønsteret. Omvendt fører et kørselsregnskab med væsentlige fejl og mangler til, at hele regnskabet tilsidesættes til fordel for et skøn, jf. **14-0184641**, hvor manglende brodokumentation og erkendte fejl i ruteangivelser diskvalificerede regnskabet. Se også **13-0208097**, **11-0303799**, **15-2711784** og **13-0196962**, hvor fradraget skønsmæssigt blev begrænset til, hvad der kunne rummes inden for den dokumenterede lønindkomst. Sagen **14-0001392** illustrerer, at samme skærpede krav gælder, uanset om spørgsmålet rejses som et selvstændigt befodringsfradrag eller som led i en sag om dobbelt husførelse, med henvisning til Højesterets dom **SKM2003.386.HR** om kravet til et midlertidigt arbejdssted.

LOV **Ligningsloven § 9c, stk. 1**

PRAKSIS	Landsskatteretten · Befodringsfradrag for assistenttræners kørsel til kampe og spionvirksomhed godkendt skønsmæssigt	07.09.2018
	Landsskatteretten · Befodringsfradrag – Dokumentation for befodringsens omfang – Afstand mellem bopæl og arbejdsplads – Mulighed for overnatning	13.09.2017
	Landsskatteretten · Befodringsfradrag – Usædvanlig lang afstand – Antal arbejdsdage – Sandsynliggørelse	27.05.2016
	Landsskatteretten · Landsskatteretten: Afslag på befodringsfradrag - manglende dokumentation for bopæl	15.02.2016
	Landsskatteretten · Nægtelse af fradrag for dobbelt husførelse og rejseudgifter grundet fast arbejdssted	18.12.2015
	Landsskatteretten · Tilsidesættelse af mangelfuldt kørselsregnskab og skønsmæssig ansættelse af befodringsfradrag	25.11.2015
	Landsskatteretten · Delvist befodringsfradrag godkendt trods manglende dokumentation	24.06.2014
	Landsskatteretten · Befodringsfradrag skønsmæssigt begrænset til lønindkomstens størrelse	08.10.2013
	Landsskatteretten · Fradrag for befodrning – usædvanlig lang afstand – overnatningsmuligheder	24.02.2011

Landsskatteretten · Landsskatteretten om befordringsfradrag ved lange afstande og skærpet bevisbyrde

14.07.2009

§ 4 Grænsependlere og bopæl i udlandet

Bopælsspørgsmålet bliver særligt betændt, når skatteyderen har adresse i et andet land end der, hvor arbejdet udføres. I [10-01284](#) havde et ægtepar meldt flytning til Sverige, mens de fortsat efter Skattecentrets langvarige observationer af en svenskindregistreret bil reelt boede i deres danske fritidshus tæt på arbejdspladsen; Landsskatteretten lagde den danske adresse til grund som sædvanlig bopæl, hvorved afstanden til arbejdspladsen faldt under 24 km-grænsen, og fradraget bortfaldt helt. Omvendt anerkendte retten i [12-0189649](#) en taxavognmands bopæl i Sverige som sædvanlig bopæl i relation til arbejde i Danmark.

Flere nyere afgørelser gælder østeuropæisk arbejdskraft med tilknytning til hjemlandet. I [21-0000448](#) blev en polsk arbejdstager anset for skattemæssigt hjemmehørende i Danmark, hvorfor der ikke kunne gives fradrag for kørsel til bopælen i Polen, mens [16-1197340](#) afslog både befordrings- og rejsefradrag for en skatteyder med bopæl i Sverige og arbejde i Danmark, fordi hverken befordringens omfang eller et midlertidigt arbejdssted var sandsynliggjort. Den mest aktuelle sag i praksis, [25-0024053](#) fra november 2025, angik en svensk bosat grænsegænger, der for sent søgte om genoptagelse for at anvende grænsegængerreglerne og opnå bl.a. befordringsfradrag; Landsskatteretten fandt, at Skattestyrelsen havde vejledt korrekt, og at IT-problemer og henvisning til "uændrede fradrag" fra tidligere år ikke udgjorde særlige omstændigheder efter [skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 8](#).

LOV	Ligningsloven § 9c, stk. 1	Skatteforvaltningsloven § 27, stk. 1	
PRAKSIS	Landsskatteretten · Afslag på ekstraordinær genoptagelse af skatteansættelse for grænsegænger		04.11.2025
	Landsskatteretten · Polsk arbejder anset for hjemmehørende i Danmark og nægtet befordringsfradrag for kørsel til Polen		12.03.2021
	Landsskatteretten · Befordrings- og rejsefradrag nægtet for bopæl i Sverige og arbejde i Danmark		13.06.2018
	Landsskatteretten · Fradrag for befordringsgodtgørelse – Taxavognmand – Bopæl i Sverige – Arbejde i Danmark – Ligningslovens § 9 C		08.07.2013
	Landsskatteretten · Stadfæstelse af afslag på befordringsfradrag efter Ligningslovens § 9 C		28.06.2011

§ 5 Særlige transportbehov: sygdom og § 9 D

For skatteyderen, der på grund af nedsat funktionsevne eller kronisk sygdom er nødt til at bruge egen bil frem for offentlig transport, giver [ligningslovens § 9 D](#) mulighed for et højere, ikke-standardiseret befordringsfradrag uden den sædvanlige 24 km-bundgrænse. Bestemmelsen fortolkes imidlertid strengt: det er ikke tilstrækkeligt, at offentlig transport er ubekvem eller tidskrævende – bilkørslen skal være en *nødvendig* konsekvens af sygdommen for at sikre indkomsterhvervelsen. I [11-02539](#) blev genoptagelse nægtet en skatteyder med Morbus Menière, selvom lægeerklæringer beskrev bilkørsel som "yderst uhensigtsmæssigt" at undvære – Landsskatteretten fandt, henvist til Vestre Landsrets dom [SKM2005.75.VLR](#), at det ikke var godtgjort, at det var *nødvendigt*, og at hensynet til privatlivet ikke i sig selv er nok.

Omvendt fik en fleksjobansat med varige mén efter en faldulykke medhold i [13-5682556](#), hvor lægeerklæringer entydigt fastslog, at klageren hverken kunne cykle, gå eller benytte offentlig transport på grund af kroniske smerter i knæ, ryg og nakke – her blev befordringsfradrag efter § 9 D godkendt for samtlige de omhandlede

indkomstår, mens den samtidige anmodning om ekstraordinær genoptagelse af ældre indkomstår blev afvist, fordi et glemt fradrag ikke i sig selv er en særlig omstændighed.

LOV [Ligningsloven § 9d, stk. 1](#)

PRAKSIS **Landsskatteretten** · Befordringsfradrag efter ligningslovens § 9 D for kronisk syg person i fleksjob og afslag på ekstraordinær genoptagelse 24.06.2015

Landsskatteretten · Nægtelse af genoptagelse af befordringsfradrag efter ligningslovens § 9 D – Morbus Menière 21.10.2011

§ 6 Storebælt, Øresund, færge og fly

[Ligningslovens § 9 C, stk. 9](#), giver et selvstændigt, dokumentationskrævende fradrag for passage af Storebæltsforbindelsen og Øresundsforbindelsen – for tiden 110 kr. pr. passage ved bil eller motorcykel og 15 kr. for brugere af kollektiv trafik over Storebælt, og tilsvarende 50 kr. og 8 kr. over Øresund. Ved samkørsel kan kun den samkørende, der faktisk har betalt broafgiften, foretage fradraget. Hvor den normale transportvej i bil forudsætter færge- eller flytransport, beregnes fradraget efter stk. 1 som den faktiske, dokumenterede udgift snarere end en standardiseret kilometersats.

Dette rejser et fortolkningsspørgsmål, når skatteyderen vælger fly som alternativ til den normale færge- og bropassage. I [09-02897](#) – en sag om en klager, der pendlede mellem Bornholm og Sjælland med fly i stedet for bil, færge og bro – delte Landsskatterettens fire retsmedlemmer sig 2-2: flertallet fandt, at sammenligningsprisen for flyudgiften alene skulle svare til en persontransport med færge (uden bil), mens mindretallet mente, at klageren skulle stilles, som om vedkommende havde medbragt bil på færgen. Retsformandens stemme var udslagsgivende efter [skatteforvaltningslovens § 13, stk. 1](#), og Skattecentrets lavere ansættelse blev stadfæstet. Sagen illustrerer, at fradraget for alternative transportformer beregnes forsigtigt og snævert i forhold til, hvad den normale transportvej ved bilkørsel reelt ville koste – også når fly reelt er den hurtigste og mest naturlige løsning.

LOV [Ligningsloven § 9c, stk. 9](#)

PRAKSIS **Landsskatteretten** · Befordringsfradrag: Flyrejse over færge-/brostrækning. Sammenligningspris fastsat efter personbillet uden bil, stadfæstet ved formandens udslagsgivende stemme. 30.09.2011

§ 7 Grænsefladen til § 9 B: erhvervsmæssig kørsel, skiftende arbejdssteder og skattefri godtgørelse

[Ligningslovens § 9 B](#) regulerer skattefri godtgørelse og fradrag for erhvervsmæssig kørsel – herunder den centrale 60-dages-regel, hvorefter kørsel mellem sædvanlig bopæl og samme arbejdsplads i højst 60 arbejdsdage inden for 12 måneder anses for erhvervsmæssig, mens kørsel derudover bliver almindelig privat befordring omfattet af § 9 C. Grænsefladen mellem de to bestemmelser er en hyppig kilde til tvist. I [15-2051529](#) fastslog Landsskatteretten, at en projektchef, der modtog et fast skattepligtigt kørselstillæg uden kørselsregnskab, alene kunne opnå fradrag efter § 9 C – heller ikke for kørsel til byggepladser i firmaets tjeneste – fordi betingelserne for skattefri godtgørelse efter § 9 B ikke var opfyldt. Grænsen mellem et "fast" og et "midlertidigt" arbejdssted var også afgørende i [15-2830811](#) om en sæsonarbejder, der år efter år vendte tilbage til samme arbejdsgiver, og i [13-0214210](#) om en hovedaktionær med forretningssteder på Sjælland og bopæl på Fyn, hvor et skønsmæssigt

befordringsfradrag blev fastsat på baggrund af kørselsopgørelser og dokumenterede broafgifter, selvom et egentligt kørselsregnskab manglede.

Når arbejdsgiveren ikke fører den nødvendige kontrol med udbetalt skattefri godtgørelse, bliver hele godtgørelsen skattepligtig, og skatteyderen henvises i stedet til det almindelige befordringsfradrag efter § 9 C. Dette illustreres af [13-6638252](#), hvor en håndboldklub hverken kunne dokumentere kørselsformål tilstrækkeligt præcist eller havde ført kontrol med 60-dages-reglen, og [22-0037326](#), hvor en hovedanpartshaver uden lønudbetaling modtog betydelig skattefri kørselsgodtgørelse – Landsskatteretten fandt, at dette var udtryk for kompensation ved lønomlægning i strid med modregningsforbuddet i [ligningslovens § 9, stk. 4, 3. pkt.](#). Skatterådet har i [SKM2011.397.SR](#) og [SKM2008.189.SR](#) taget stilling til beslægtede spørgsmål om formodningsregler ved skiftende arbejdssteder og om, hvornår en lønreduktion mod udbetaling af skattefri godtgørelse er i strid med modregningsforbuddet – herunder at 60-dages-perioden altid regnes fra første fremmødedag og ikke kan vælges fleksibelt af arbejdsgiveren. Endelig bekræfter [SKM2024.5.SR](#), at fagforeningers tillidsvalgte kan modtage skattefri kørselsgodtgørelse efter § 9 B, stk. 5, uanset om de aflønnes af egen arbejdsgiver eller modtager tabt arbejdsfortjeneste fra fagforeningen.

LOV	Ligningsloven § 9b, stk. 1	Ligningsloven § 9, stk. 4	
PRAKSIS	Landsskatteretten · Skattepligt af befordringsgodtgørelse til hovedanpartshaver uden lønudbetaling		30.11.2022
	Landsskatteretten · Beregning af befordringsfradrag for projektchef efter ligningslovens § 9 C		04.05.2017
	Landsskatteretten · Landsskatteretten: Afslag på fradrag for rejseudgifter for landbrugsmedhjælper grundet fast arbejdssted		04.05.2017
	Landsskatteretten · Skattepligt af befordringsgodtgørelse og befordringsfradrag for håndboldspiller		30.03.2016
	Landsskatteretten · Landsskatteretten: Fradrag for rejseudgifter og befordring - fast arbejdssted og sædvanlig bopæl		14.07.2015
	Skatterådet · Skattefri kørselsgodtgørelse til tillidsvalgte i fagforeninger		04.01.2024
	Skatterådet · Formodningsregel gælder for altmuligmand med skiftende arbejdssteder		08.06.2011
	Skatterådet · Befordringsgodtgørelse og lønreduktion ved skift af arbejdsplads		25.02.2008

§ 8 Firmabil og fri befordring: modregning efter § 9 C, stk. 6 og 7

Befordringsfradraget skal ses i sammenhæng med reglerne om fri bil og fri befordring. Efter [§ 9 C, stk. 6](#) kan der ikke gives fradrag for den befordring, der har dannet grundlag for en modtaget skattefri befordringsgodtgørelse, og efter [§ 9 C, stk. 7](#) skal en skatteyder med adgang til arbejdsgiverbetalt fri befordring medregne værdien heraf til indkomsten, hvis der samtidig ønskes fradrag for samme strækning. Disse regler hænger tæt sammen med beskatningen af fri bil efter [§ 16, stk. 4](#): har en hovedaktionær eller ansat fri bil til rådighed, kan der som udgangspunkt slet ikke opnås befordringsfradrag for kørslen mellem bopæl og arbejde. Dette illustreres direkte af [14-0045968](#), hvor SKAT havde nægtet befordringsfradrag med henvisning til, at klageren samtidig var beskattet af fri bil, jf. § 9 C, stk. 6 – men fordi selve fri bil-afgørelsen efterfølgende blev kendt forældet, faldt også afslaget på befordringsfradrag automatisk bort som en direkte følgevirkning.

Omvendt kan en dokumenteret egenbetaling for råderetten over firmabilen ophæve beskatningen af fri bil helt, jf. [13-5925004](#), hvor Landsskatteretten samtidig præciserede, at den skattepligtige værdi af fri bil ikke kan nedsættes med beløb, der i stedet beskattes efter § 9 C, stk. 7 – de to modregningsmekanismer er med andre ord adskilte og kan ikke kombineres til dobbelt lempelse. Skatterådet har i [SKM2010.183.SR](#) uddybet

samspillet mellem § 9 C, stk. 1, 3 og 7 og reglerne om rejsegodtgørelse i § 9 A og § 9 B, herunder hvordan en bruttolønsordning påvirker adgangen til befodringsfradrag ved siden af skattefri rejsegodtgørelse.

LOV	Ligningsloven § 9c, stk. 6, 7	Ligningsloven § 16, stk. 4	
PRAKSIS	Landsskatteretten · Forældelse af afgørelse om befodringsfradrag som følge af forældelse af afgørelse om fri bil		30.06.2014
	Landsskatteretten · Ophævelse af beskatning af fri bil pga. dokumenteret egenbetaling		14.03.2014
	Skatterådet · Befodringsfradrag ved bruttolønsordning og fradrag for kost og logi		04.03.2010

§ 9 Genoptagelse og forældelse af befodringsfradrag

En stor gruppe af sagerne handler slet ikke om, hvorvidt betingelserne for befodringsfradrag materielt er opfyldt, men om, hvorvidt et for sent opdaget eller glemt fradrag overhovedet kan efterreguleres. Den ordinære genoptagelsesfrist efter [skatteforvaltningslovens § 26, stk. 2](#) udløber den 1. maj i det fjerde år efter indkomstårets udløb. Herefter kræver genoptagelse, at en af de objektive grunde i [§ 27, stk. 1, nr. 1-7](#) er opfyldt, eller at der foreligger "særlige omstændigheder" efter [§ 27, stk. 1, nr. 8](#) – en bestemmelse, som praksis konsekvent fortolker snævert. Et glemt befodringsfradrag eller ukendskab til fradragsreglerne udgør efter fast praksis ikke i sig selv en særlig omstændighed. Det ses i [13-0002493](#), hvor hverken ukendskab til reglerne efter endt uddannelse eller personlige ægteskabsproblemer kunne begrunde genoptagelse, i [13-0157262](#), hvor en byggeleders fejlagtige tro på, at et skattepligtigt "stedtillæg" var en skattefri kørselsgodtgørelse, ikke var nok, og i [14-0264882](#), hvor klageren ønskede at gå helt tilbage til 1996 på grund af ukendskab til § 9 D.

Omvendt kan sagsbehandlingsfejl fra myndighedens side åbne for genoptagelse, som det ses i [12-0191885](#), hvor klageren fik delvist medhold i både selve befodringsfradraget og spørgsmålet om genoptagelse. Problemstillingen er langt fra ny: allerede i 1985 behandlede Folketingets Ombudsmand en klage over Landsskatterettens afslag på genoptagelse af en sag om befodringsfradrag for en pendler, der hævdede at have kørt i egen bil på 41 dage med overarbejde for at spare tid. Ombudsmanden konstaterede, at klageren ikke havde fremlagt dokumentation for det påståede overarbejde ud over den normale arbejdstid, og at Landsskatterettens sekretariat ved en efterfølgende kontrol konstaterede, at et tidligere godkendt fradrag for overarbejdet beroede på en ligningsmæssig fejl – sagen illustrerer, hvor gammel og fast forankret kravet om dokumentation for befodringsfaktiske omfang er i dansk skatteret (jf. [ombudsmandssagen om genoptagelse af landsskatteretssag](#)). Den nyeste sag i rækken, grænsegængersagen [25-0024053](#) fra november 2025, viser, at samme snævre fortolkning af "særlige omstændigheder" fortsat gælder i dag.

LOV	Skatteforvaltningsloven § 26, stk. 2	Skatteforvaltningsloven § 27, stk. 1	
PRAKSIS	Landsskatteretten · Afslag på ekstraordinær genoptagelse af skatteansættelse for grænsegænger		04.11.2025
	Landsskatteretten · Afgørelse om nægtelse af ekstraordinær genoptagelse for befodringsfradrag		21.04.2015
	Landsskatteretten · Afslag på ekstraordinær genoptagelse af skatteansættelser vedrørende glemt befodringsfradrag		27.08.2013
	Landsskatteretten · Delvis medhold i klage over befodringsfradrag og afslag på ekstraordinær genoptagelse		05.07.2013
	Landsskatteretten · Stadfæstelse af afslag på ekstraordinær genoptagelse vedrørende befodringsfradrag		08.03.2013

Sammenfatning: centrale praksismønstre

Praksis om befordringsfradrag efter § 9 C er præget af to gennemgående temaer. For det første er reglerne om "sædvanlig bopæl" i sig selv relativt enkle, men bliver komplicerede, når en skatteyder har flere boliger, bor i udlandet eller har en løs tilknytning til folkeregisteradressen – her afgør domstolene og Landsskatteretten konsekvent spørgsmålet ud fra en helhedsvurdering af, hvor centrum for livsinteresser reelt ligger, og lægger stor vægt på objektive, samtidige beviser frem for efterfølgende forklaringer. For det andet er selve befordringsfradraget – i modsætning til de fleste andre fradrag i skatteretten – undergivet en glidende bevisbyrdeskala: jo mere usædvanlig afstanden, kørselsmønsteret eller den påberåbte begrundelse er, desto mere konkret dokumentation kræves der, mens kortere og sædvanlige pendlerforhold som udgangspunkt lægges til grund uden nærmere efterprøvelse.

Dertil kommer, at befordringsfradraget ikke kan ses isoleret fra det øvrige regelsæt om personalegoder og rejseudgifter: er der modtaget skattefri befordringsgodtgørelse, fri bil eller anden fri befordring, skal grundlaget for denne godtgørelse eller det tilsvarende modregningskrav altid afklares først, før § 9 C-fradraget kan opgøres korrekt. Endelig viser genoptagelsessagerne, at et glemt eller for sent opdaget befordringsfradrag sjældent kan reddes uden for de almindelige frister – medmindre fejlen kan tilskrives myndigheden selv. Skatteyderen bør derfor løbende sikre sig dokumentation for både bopæl og faktisk kørsel, fremfor at forlade sig på en efterfølgende rekonstruktion.

LOV

Ligningsloven § 9c

REFERENCE Lovgrundlag

8 paragraffer

Bekendtgørelse om Skatterådets satser for 2026 § 1	Ligningsloven § 9c
Ligningsloven § 9b	Ligningsloven § 9d
Ligningsloven § 9 stk. 4	Ligningsloven § 16 stk. 4
Lov nr. 616 af 30. juni 2026 (midlertidig forhøjelse af befordringsfradraget) § 1	Skatteforvaltningsloven § 27 stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser

38 afgørelser

LANDSSKATTERETTEN · ADMINISTRATIV KLAGEINSTANS			34
04.11.2025	Afslag på ekstraordinær genoptagelse af skatteansættelse for grænsegænger		25-0024053
30.11.2022	Skattepligt af befordringsgodtgørelse til hovedanspartshaver uden lønudbetaling		22-0037326
12.03.2021	Polsk arbejder anset for hjemmehørende i Danmark og nægtet befordringsfradrag for kørsel til Polen		21-0000448

07.09.2018	Befordringsfradrag for assistenttræners kørsel til kampe og spionvirksomhed godkendt skønsmæssigt	16-0435719
13.06.2018	Befordrings- og rejsefradrag nægtet for bopæl i Sverige og arbejde i Danmark	16-1197340
13.09.2017	Befordringsfradrag – Dokumentation for befordringens omfang – Afstand mellem bopæl og arbejdsplads – Mulighed for overnatning	15-2711784
04.05.2017	Beregning af befordringsfradrag for projektchef efter ligningslovens § 9 C	15-2051529
04.05.2017	Landsskatteretten: Afslag på fradrag for rejseudgifter for landbrugsmedhjælper grundet fast arbejdssted	15-2830811
27.05.2016	Befordringsfradrag – Usædvanlig lang afstand – Antal arbejdsdage – Sandsynliggørelse	14-5066807
30.03.2016	Skattepligt af befordringsgodtgørelse og befordringsfradrag for håndboldspiller	13-6638252
15.02.2016	Landsskatteretten: Afslag på befordringsfradrag - manglende dokumentation for bopæl	11-0303799
18.12.2015	Nægtelse af fradrag for dobbelt husførelse og rejseudgifter grundet fast arbejdssted	14-0001392
25.11.2015	Tilsidesættelse af mangelfuldt kørselsregnskab og skønsmæssig ansættelse af befordringsfradrag	14-0184641
14.07.2015	Landsskatteretten: Fradrag for rejseudgifter og befordring - fast arbejdssted og sædvanlig bopæl	13-0214210
24.06.2015	Befordringsfradrag efter ligningslovens § 9 D for kronisk syg person i fleksjob og afslag på ekstraordinær genoptagelse	13-5682556
10.06.2015	Befordringsfradrag – Sædvanlig bopæl – Folkeregisteradresse	14-0481420
21.04.2015	Afgørelse om nægtelse af ekstraordinær genoptagelse for befordringsfradrag	14-0264882
05.11.2014	Afgørelse om fradrag for befordring mellem bopæl og arbejdsplads - Ligningsloven § 9 C	13-0183321
30.06.2014	Forældelse af afgørelse om befordringsfradrag som følge af forældelse af afgørelse om fri bil	14-0045968
27.06.2014	Sædvanlig bopæl og befordringsfradrag ved lang afstand og bopælspligt	13-6655638
24.06.2014	Delvist befordringsfradrag godkendt trods manglende dokumentation	13-0208097
14.03.2014	Ophævelse af beskatning af fri bil pga. dokumenteret egenbetaling	13-5925004
16.12.2013	Befordringsfradrag – Afstand mellem bopæl og arbejdsplads – Ligningslovens § 9 C	13-0005397
08.10.2013	Befordringsfradrag skønsmæssigt begrænset til lønindkomstens størrelse	13-0196962
27.08.2013	Afslag på ekstraordinær genoptagelse af skatteansættelser vedrørende glemt befordringsfradrag	13-0157262
08.07.2013	Fradrag for befordringsgodtgørelse – Taxavognmand – Bopæl i Sverige – Arbejde i Danmark – Ligningslovens § 9 C	12-0189649

05.07.2013	Delvis medhold i klage over befordringsfradrag og afslag på ekstraordinær genoptagelse	12-0191885
08.03.2013	Stadfæstelse af afslag på ekstraordinær genoptagelse vedrørende befordringsfradrag	13-0002493
21.10.2011	Nægtelse af genoptagelse af befordringsfradrag efter ligningslovens § 9 D – Morbus Menière	11-02539
30.09.2011	Befordringsfradrag: Flyrejse over færge-/brostrækning. Sammenligningspris fastsat efter personbillet uden bil, stadfæstet ved formandens udslagsgivende stemme.	09-02897
28.06.2011	Stadfæstelse af afslag på befordringsfradrag efter Ligningslovens § 9 C	10-01284
15.03.2011	Fradrag for befordringsgodtgørelse - lang afstand mellem bopæl og arbejdsplads - Ligningslovens § 9 C	11-00027
24.02.2011	Fradrag for befordring – usædvanlig lang afstand – overnatningsmuligheder	10-01983
14.07.2009	Landsskatteretten om befordringsfradrag ved lange afstande og skærpet bevisbyrde	08-01741
SKATTERÅDET · ADMINISTRATIV MYNDIGHED		4
04.01.2024	Skattefri kørselsgodtgørelse til tillidsvalgte i fagforeninger	23-0943008
08.06.2011	Formodningsregel gælder for altmuligmand med skiftende arbejdssteder	10-188977
04.03.2010	Befordringsfradrag ved bruttolønsordning og fradrag for kost og logi	09-173104
25.02.2008	Befordringsgodtgørelse og lønreduktion ved skift af arbejdsplads	08-032468